Год. II. София 20 Авгус

ИЛИНДЕНЪ

ОРГАНЪ НА БИВШИТѢ МАКЕДОНО-ОДРИНСКИ РЕВОЛЮЦИОНЕРИ

УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ
ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО
Редакция и администрация на ул. „Лавеле“ № 18.

Годишенъ абонаментъ . . . . . 60 лева
За странство . . . . . 150 лева
За Америка . . . . . 1·50 доларъ

Одринското възстание.

Петнадесеть дена слѣдъ Илиндень ехтежа на революцията въ Битолския вилаетъ отекна далеко къмъ Странджа, дѣто тракийци тъй сѫщо бѣха положили гранитни сили за да организиратъ и поведатъ населението на въоржжена борба противъ турския деспотизмъ.

Одринския вилаетъ бѣ нареченъ VII революционенъ окржгъ и, споредъ начертания на Вжтрѣшната организация планъ, той сѫщо тъй трѣбваше да възтане. Силата на организацията въ Одринско се прояви около масивния хребетъ Странджа, който и способствуваше за възстанически дѣйствия. Като така активно участие въ възстанието взеха прѣдимно Мал. Търновско, Лозенградско, Визенско и Бунаръ-Хисарско. Обаче макаръ и не тъй повсемѣстно, възстанието въ Одринско се извърши съ извънредно голѣма планомѣрность въ дѣйствията и постигна голѣми ефекти.

Прѣдисторията на това възстание е слѣдната.

На 28 юний въ мѣстностьта, Петрова-нива (Мал. Търновско) се е събралъ първия конгресъ на VII Възстанически окржгъ. Присжтствували сж 47 души войводи, ржководители, терористи и организатори. Конгреса слѣдъ като е почелъ съ ставане на крака паметьта на загиналия нея година Гоце Дѣлчевъ, е започналъ трѣскава работа. На втория день сж били приети и обсждени докладитѣ на всички районни началници относно подготовката за възстание. Четенъ е билъ получения от II революц. окржгъ (Битолския) „Общъ планъ и цѣль на възстанието", и възъ основа на него приготвенъ за Одринско специаленъ „Общъ планъ", за разпокжсване на турскитѣ сили рѣшило се е да се произведатъ възстанически дѣйствия и въ най-слабо подготвенитѣ райони. Възъ основа на докладитѣ, конгресътъ е раздѣлилъ VII възстанически окржгъ на петь главни района, имено:

I — Мал. Търновски — Ловенградски — Бунар-Хисарски.

II — Чокенски.

III — Мустафа-пашенски — Одрински.

IV — Деде-Агачки — Гюмюрджински.

V Ахжчелебиски — Скечански.

Възстанието въ сжщность се ограничи въ първия районъ, който бѣ и най-подготвенъ. Като така конгресътъ го е подраздѣлилъ на 12 участъка, всѣки съ войвода на чело, имено:

I участъкъ — с. с. Пенеко, Ятросъ и др. — съ *войвода Коста Калканджиевъ.*

II участъкъ — с. с. Урумбегли, Куру-дере, Велика, Магловитъ, Ениджекьово (Лозенградско) — съ *войвода Стоянъ Петровъ.*

III участъкъ — с. с. Цикнихоръ, Камилитѣ, Керациново, Мегалово и др. (Малко-Търновско) съ *войвода Стоянъ Камилски.*

IV участъкъ — Блаца, Рѣзово, Ениада, съ *войвода Цѣно Куртевъ.*

V участъкъ — с. с. Пиргопуло Маджура, (Ахтополско), съ *войвода Петръ Ангеловъ.*

VI участъкъ — с. с. Граматиково, Мързово, Вургари и др. (Мал. Търновско), съ *войвода Пеню Шиваровъ.*

VII участъкъ — с. с. Кладара, Бѣлковци, Паприковци, Сжбатиново и др. съ *войвода Халачевъ.*

VIII участъкъ — с. с. Стоилово, Забреново, Калово, и др. (Малко Търновско), съ *войвода Дико Джелеповъ.*

IX участъкъ — с. с. Гьокъ-тепе, Кунакъ, Сърмашикъ (Мал. Търновско), съ *войвода Михаилъ Даевъ.*

X участъкъ — с. с. Мокрешово, Паспалево, Кара-дере и др. (Мал. Търновско), съ *войвода Георги Кондоловъ.*

XI участъкъ — с. с. Чеглаикъ, Пирокъ, Ковчасъ (Мал. Търновско), съ *войвода Янко Стояновъ.*

XII участъкъ — с. с. Дерекьой, Курията, Таштепе (Лозенградско), съ *войвода Яни Поповъ.*

Надъ така разпрѣдѣленитѣ районни участъци конгреса е назначилъ главно ржководно тѣло (генераленъ щабъ) въ съставъ: Михаилъ Герджиковъ, Ст. Икономовъ и Лазаръ Маджаровъ и секретарь Хр. Силяновъ. Назначилъ е и 20 войводи, споредъ общото число на участъцитѣ въ всичкитѣ петь главни района.

Конгресътъ е заседавалъ три деня и е изработилъ общъ планъ на възстаническитѣ дѣйствия.

На 5 срѣщу Прѣображение около полунощь едноврѣменно пламнаха склоноветѣ на Странджа, скжсани бѣха всички телеграфни линии, поврѣдени шосета и мостове и нападнати почти всички турски гарнизони, които панически избѣгаха къмъ по-голѣмитѣ центрове. Още сжщата нощь възстаницитѣ завладѣха цѣлата мѣстность и нападнатитѣ гарнизонни центрове, освѣнъ М. Търново, чието завладѣване не е било рѣшено. Сжщата нощь възстаницитѣ завладѣха и градоветѣ Василико и Ахтополъ, като плѣниха тамъ турската администрация. Въ много отъ нападнатитѣ гарнизони турскитѣ войски и башибозуци бидоха избити до кракъ.

20 деня храбритѣ тракийци бѣха пълни господари на възстаналата мѣстность, слѣдъ което отъ къмъ Цариградъ, отъ къмъ Одринъ и отъ къмъ Черно море се насочи срѣщу възстаницитѣ една 40 хилядна турска армия. Почна се борба на животъ и смъртъ, която съ разни прѣкъсвания се води до кжснитѣ дни на октомврий. Войската не пожали села и паланки, жени и дѣца и въ кратко едно врѣме възстаналитѣ с е л а се обърнаха на пепелища.

Едноврѣменно съ възстанието извършиха се акции въ Мустафа-пашенско и одринско. 20 клм. до Одринъ подъ воеводството Кръстю България биде нападнатъ, разбитъ и прогоненъ гарнизона на с. Хаджи-Талишманъ, състоящъ се отъ 200 души войници.

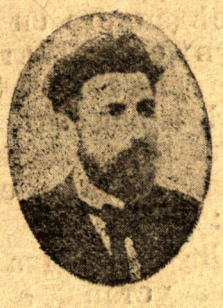
Възстанието въ Одринско е една отъ дивнитѣ дѣла на Вжтрѣшната Македоно-Одринска организация. Създадено въ единъ край, дѣто бѣха близо голѣмитѣ турски срѣдища — Цариградъ, Одринъ и Лозенградъ, то все пакъ бѣ блѣскаво изпълнено.

Датата 5 августъ е най-свещения день на тракийци и дати като нея сж едни отъ ония двигатели въ историята, които по-кжсно носятъ резултати.

Защото все пакъ бждещето на народитѣ се обуславя отъ оня активъ, който тѣ сж оставили задъ себе си.

Лазаръ Маджаровъ
ОТЪ С. НЕГОВАНЪ (Солунско).

Михаилъ Гирджиковъ
ОТЪ ГР. ПЛОВДИВЪ

Стаматъ Икономовъ
(ОТЪ М. ТЪРНОВО)

Главно боево тѣло (Генералeнъ щабъ) на възтаническитѣ сили прѣзъ 1903 година на VII Македоно-Одрянски революционенъ окржгъ (одрински вилаетъ).

ГЕОРГИ КОНДОЛОВЪ
ОТЪ С. ВЕЛИКА (М. ТЪРНОВСКО)

Началникъ на X Възтанически участъкъ (Мокрешово, Паспалово и др.); подналъ въ първия день на възтанието (6 Августъ, ст. ст.) на връхъ Паспалова могила.